

Helle Thorning-Schmidts nytårstale

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Statsminister

Dato

1. januar 2015

Sted

Marienburg

God aften.

En torsdag i december sad jeg på gulvet i en stue i Valby. Jeg havde Holger på seks måneder på skødet. Jeg var på besøg i mødregruppen.

Og er der noget mere livsbekræftende end at blive hevet i næsen af en nysgerrig baby?

Børn er dejlige. De er det vigtigste, vi har. Hvis vi bliver spurgt om, hvad der betyder mest for os i livet, så vil de fleste svare: Vores børn.

Det vil jeg i hvert fald.

Men børn er ikke kun vigtige for deres forældre og bedsteforældre. De er vores fælles fremtid.

Derfor skal vores børn og unge lære mere. De har fået flere timer i skolen. Og de skal have endnu bedre undervisning på erhvervsuddannelser og gymnasier.

Nu er tiden kommet til de helt små.

Det er de tidlige år, der former Holger og andre små børn. De skal have en barndom med tryghed og nærvær. Med glæde og leg.

Vi har valgt at sætte penge af til lidt flere pædagoger i vuggestuer og børnehaver.

Men vi er ikke færdige.

Vi skal have bedre daginstitutioner og dagpleje, end vi har i dag. Børnene skal

trives, lære og udvikle sig.

Vi skal investere i vores fremtid.

Det kan vi gøre, fordi det går bedre i Danmark.

Kære danskere.

Jeg har været statsminister siden 2011. Og jeg ved godt, at ikke alt, hvad regeringen har gjort, er lige populært.

Det har jeg bemærket. Tro det eller ej.

Men min opgave er at gøre det, som er bedst for Danmark. Ikke kun bedst for i dag, men også for i morgen.

Og de valg, jeg har truffet, står jeg ved. Ansvar er mit. Jeg arbejder videre.

Om det er godt nok, er i sidste ende jeres afgørelse.

Det vigtigste for mig er, at Danmark i dag er i bedre form.

Vi har fået styr på pengene. Udlandet har tillid til os. Renten er lav.

Boligmarkedet har det bedre. Og virksomhederne har fået flere ordrer i bøgerne.

Mange familier mærker, at de har fået lidt flere penge til sig selv. Det er godt. Og de ældre, der har mindst, har fået en lidt større ældrecheck.

Og det, der glæder mig allermest, er, at flere mennesker er kommet i arbejde. Og færre mangler et job.

Det går fremad i Danmark.

Det måtte godt gå hurtigere. Det ønsker vi alle sammen. Men ude i verden går det desværre noget trægt med væksten.

Jeg er glad for, at regeringens politik virker. Retningen er klar.

I 2015 vil flere danskere mærke, at det går bedre. Vi har skruet ned for virksomhedernes afgifter og op for konkurrenceevnen. For det er godt for os alle sammen, når danske virksomheder har fremgang.

Og vi bliver ved.

Regeringen vil lægge nye forslag frem. Forslag, der skal skabe mere vækst. Vi handler. Og vi passer på hinanden.

For nogle måneder siden mødte jeg en ung kvinde, som gjorde et stort indtryk på mig. Hun hedder Laura og er 21 år.

Faren drak gennem hendes barndom. Og selvom hendes mor var der for hende, så prægede det familien.

Det var svært at tale med kammeraterne i skolen om, hvordan hun havde det derhjemme.

Men Laura valgte at tage ansvar for sit eget liv. Hun søgte hjælp, og hun fik den.

I dag er det så Laura, der hjælper. Hun støtter børn og unge i samme situation, som hun selv var i dengang.

Det har jeg stor respekt for.

Mange arbejder frivilligt ligesom Laura. Og jeg vil gerne sige tak til jer alle sammen.

For uden jer ville vi leve i en kold tid. Det gør vi ikke. Vi lever i verdens bedste land.

Jeg ved godt, at der er nogle, der synes, vi betaler rigeligt i skat. Men tænk over alt det, vi får for pengene. Børn og unge kan tage en god uddannelse. Hvis du er syg, får du hjælp. Og i Danmark bliver du ikke fattig, fordi du bliver gammel.

Det er ikke kommet af sig selv.

Vi har besluttet med hinanden, at Danmark skal være et stærkt fællesskab. Det har taget mange år at bygge op.

Og vores bedstemødre og bedstefædre støbte fundamentet.

En af dem har sagt det sådan her:

”Samfundet kan blive koldt og umenneskeligt, hvis ikke vi forstår at bruge velstanden på den rigtige måde.”

Det var Anker Jørgensen i en nytårstale for næsten 40 år siden.

Noget af det stærkeste ved Danmark er, at vi stiller krav til hinanden. Her er tryghed for den enkelte. Men vi skal også hver især yde vores.

Er du uden arbejde, så skal du tage det arbejde, der er. Selvfølgelig. Det er kun rimeligt.

Men vi må også huske, at alle kan få brug for hjælp. Måske lukkede din arbejdsplads. Måske har du haft problemer, siden du mistede dit job.

Der skal være tryghed.

Derfor skal vi også have et nyt dagpengesystem.

Alt for mange har opbrugt deres dagpengeret. Og endnu flere frygter, at næste gang kan det være deres tur. Til først at miste jobbet. Og derefter understøttelsen. Det er en stor utryghed for mange familier.

Sidste gang reglerne blev ændret, tænkte man sig ikke godt nok om. Jeg vil gøre det rigtigt.

Jeg ønsker et dagpengesystem, hvor færre mister dagpengene. Det giver tryghed til flere.

Og derfor håber jeg, at Folketinget efter valget bliver sammensat på en måde, så vi kan få et nyt og bedre dagpengesystem.

Fælles løsninger er de bedste.

Det gælder også, når vi skal tage imod flygtninge.

Jeg er ikke i tvivl om, at vi hjælper flest og bedst ved at hjælpe ude i verden. Det gør Danmark. Og det betyder meget for børn på flugt, syge på hospitaler og familier i flygtningelejre.

Der kommer også flygtninge til Danmark. Dem skal vi tage ordentligt imod. Og det gør danskerne. Med lokale indsamlinger. Ved at arrangere en fodboldkamp. Eller et dansk kursus. Der er megen gæstfrihed.

Men vi skal også kunne følge med.

Derfor strammer vi mulighederne for familiesammenføring. Og derfor strammer vi reglerne for asyl. Det er første gang i 12 år, at det sker.

Her og nu står vi med en ny gruppe flygtninge. Og denne gang skal det lykkes.

For hvordan er det gået de flygtninge, der allerede er i Danmark? Er integrationen lykkedes? Nej. Kendsgerningen er, at alt for mange er havnet på kontanthjælp.

Vi skal undgå fortidens fejl.

Her i aften vil jeg sige helt tydeligt: Flygtninge skal ikke gøres til klienter.

Hvis du kommer til Danmark, skal du selvfølgelig arbejde. Du skal bruge det, du kan. Du skal lære sproget og ud blandt danske kolleger. Du skal opleve, hvordan vi gør tingene her i landet.

Så mange som muligt skal i gang på en arbejdsplads. Og andre kan tage fat på nogle af de opgaver, som vi også skal have klaret. Der er strande, hvor der skal ryddes op. Der er daginstitutioner, hvor sandkassen eller gyngen skal repareres.

De nye flygtninge skal arbejde, uanset hvor lang tid de skal være i Danmark. Og hvorfor stoppe her?

Hvad med de flygtninge og indvandrere, der har været her i 5 eller 10 år – måske længere? Men som stadig ikke forsørger sig selv.

Måske har de manglet viljen. Måske blev der ikke stillet de rigtige krav. Måske har de ikke fået chancen. Den skal de have nu.

Jeg er vokset op på Københavns Vestegn. Dengang i 70'erne kom der mange indvandrere til Danmark. Og jeg har set, hvad det betyder, om man har et arbejde eller ej.

Der er brug for at gøre noget ekstra.

Derfor vil jeg ændre vilkårene for flygtninge og indvandrere, der er på kontanthjælp. De skal arbejde mere for ydelsen, og det skal helst være på en arbejdsplads. For målet er at få et rigtigt job. I første omgang skal de nye vilkår gælde i to år.

Jeg ønsker et fællesskab, hvor alle yder det, de kan. Jeg tror på, at det giver større livsglæde for den enkelte. Og et bedre samfund for alle.

De mange flygtninge minder os om, at verden er rykket tættere på.

Vi er et lille land. Men vi har en stolt tradition for at hjælpe, hvor der er krig og nød. Vi påtager os et ansvar. Og det kan vi kun gøre, fordi der er danskere, der hver især gør en forskel.

Jeg tænker på de soldater, vi fortsat har i Afghanistan. Vores jagerpiloter i luften over Irak. De danske eksperter, der træner kurdiske og irakiske styrker.

Og jeg tænker på de danske sygeplejersker, læger og beredskabsfolk, der er taget til Port Loko i Sierra Leone.

De har forladt en tryk hverdag for at hjælpe mennesker med den dødelige og smitsomme sygdom ebola. Det er en farlig opgave.

Ja, det er ægte heltemod.

Vi sender en tak til jer alle herhjemme fra.

At vi selv og vores familie er sunde og raske. Det betyder meget for os alle sammen. Sundhed giver glæde i livet.

Omvendt er det hårdt, når sygdom spænder ben for vores liv.

Når du er syg, er du sårbar. Der er steder i verden, hvor man ud over sygdommen også skal trækkes med økonomiske bekymringer.

Kan jeg betale regningen til sygehuset? Har jeg råd til medicinen? Sådan er det ikke herhjemme. Sådan må det aldrig blive.

I Danmark skal vi ikke stå alene, hvis vi er syge.

Vi har god og gratis sundhed. Det vil jeg bevare.

Kræft er en frygtelig sygdom, som mange af os har haft tæt inde på livet.

Men hvis kræft bliver opdaget tidligere, kan flere blive raske. Det kræver ressourcer. Dem har vi sat af.

Sygdomme som diabetes, gigt eller KOL rammer især mange ældre.

Men hvis vi hurtigere finder ud af, hvad mennesker fejler. Og hvis vi bliver dygtigere til at behandle undervejs. Så kan mange leve længere. Og mange ældre kan leve bedre.

Kender I stolegymnastik? Det gør jeg. For jeg har besøgt en flok skønne damer på Egecentret i Sorø. Den ældste var Else på 93 år.

Damerne – og de to mænd, som også var med – lagde ud med at sidde på en stol og strække benene. Så røg armene i vejret. Der blev gået til den.

Og efter gymnastikken blev stolene så sat tilbage, rundt om bordene, og vi hyggede os med kaffe og kage.

Det var en dejlig eftermiddag. Sådan en alderdom har du fortjent efter et langt liv. Og det kan du få, hvis helbredet tillader det. Vi skal passe på vores ældre.

Regeringen har sat flere penge af til sundhed end nogensinde før.

Og vi har pengene. Det har man ikke, hvis man går ind for nulvækst.

Kære alle sammen.

Jeg lægger stor vægt på, at økonomien er i orden. Det har I nok bemærket.

Men det med pengene er jo kun vigtigt, fordi noget andet er endnu vigtigere. At vi har et arbejde. At vores børn er trygge. At de ældre har det godt. At vi selv og vores nærmeste er sunde og raske.

I Danmark gør vi tingene på vores egen måde. Vi fordeler velstanden. Vi hjælper hinanden.

Jeg ved, at mange er bekymrede for, om vi også har vores velfærd i fremtiden. Vil vi have penge til gode sygehuse? Vil der være arbejde at få? Vil vores børn få en tryk fremtid?

Det er bekymringer, vi skal tage alvorligt. Men vi skal ikke lade os lamme af dem. Vi skal handle.

Det er vores – og kun vores – valg, hvilket Danmark vi har. Det er os selv, der bestemmer.

Jeg vil en fælles fremtid, hvor vi bliver ved med at stille krav til hinanden. Ellers hænger økonomien ikke sammen. Og så går det ud over børnene, de ældre og de syge.

Jeg vil gøre tingene på en ny måde, hvis den gamle måde ikke er god nok. Også selv om nogle bliver utilfredse undervejs.

Og jeg vil i de næste år bruge lidt flere penge på vores fælles velfærd. For ellers slår vores fællesskab revner.

Kære danskere.

Det går fremad. Vi er på vej ud af krisen. Og det er godt.

Men det bedste er, at vi har bevaret vores solidaritet. Det har vi valgt. Og det er der ikke mange lande, der kan gøre os efter.

Vi er på rette kurs. Det er nu, vi skal holde fast. Der er ikke plads til eksperimenter.

Vi skal passe på det Danmark, vi kender.

Godt nytår.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nytårstale, Socialdemokratiet, Udvalgte nytårstaler fra statsministre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/statsministerens-nytaarstale-2015>